

Ad fortsettelseskrigen.

Damms leksikon sier: Med det tyske angrepet på Sovjetunionen s941 gikk Finland inn i krigen på tyske side.... Finland måtte godkjenne 1940-avståelsene og oppgi sin korridor til Ishavet.

Fra en verdenshistorie: 18. sept 39. Sovjetsamveldet garanterer Finlands, Latvias og Romanias integritet. 21. juli 1940. Estland, Latvia og Litauen "ber" om å bli opptatt som sovjetrepublikker.

I juli 1940 da Hitler oppga angrepet på de brit. øyer, planla han angrep på Sovjet. I nord hadde fortsatt russisk trykk på Finland mer og mer drevet Finland over til Tyskland. Tyske tropper var allerede på plass i Finland da krigen brøt ut. Finland mente at eneste mulighet for å få tapte områder tilbake var Sovjets sammenbrudd. Finland gikk derfor med på tysk side. Ca ti finske divisjoner stod ved/mot grensen.

Onsdag 25. juni 1941. Finland er igjen i krig. Statsminister Rangell erklærer at Finland er blitt angrepet av Sovjet-Samveldet. Finland forsvarer seg med alle midler. (Fra "Krigens dagbok" Den 24. juni ble det fra finsk side erklært at bare et angrep utenfra kan få Finland til å oppgi sin nøytralitet. Hittil er ikke en eneste finsk soldat gått over grensen. Det er ingen endring i de diplomatiske forbindelser Sovjet-Finland.

Kommentar: En gang i tiden 24.-25. juni ser det ut til at Finland er blitt utsatt for et sovjetisk angrep. Har foreløpig ikke funnet ut hvor. Kommer tilbake til saken når jeg vet noe mer.

Hamar, 4.3.92

Anton Olstad
Anton Olstad

Bauta over idealister

At frontkjempere var idealister som av overbevisning meldte seg frivillig til krig på østfronten for å utrydde kommunismen, hersker det ingen tvil om. De var av den grunn ikke nødvendigvis nazister. Etter at den gale Hitler tapte krigen, ble de helt feilaktig idømt lange fengselsstraffer. Nå bør de få lov til å reise bauta over falne kamerater. De døde for noe de trodde på. De som fortsatt lever, har ikke noe å skamme seg over. De bør i stedet være stolte over at de tok konsekvensen av sin idealisme.

Kåre Lund
Korshagen

ARB 31/92

Kommentar til nedenstående: Benkow kan ikke ha protestert som stortingspresident, men som privatmann. Nisbruk av tittel.

Protest mot krigsmonument

**OLAV TRYGGE
STORVIK**

Stortingspresident Jo Benkow har protestert mot planene om å opprette et monument på statlig finsk grunn over norske nazistiske landsforrædere som falt i krigen 1941-44.

Det var naziavisen «Folk og land» som i siste utgave meldte om tidligere frontkjempers planer om et minnesmerke i Finland over falne i krigen 1941-44, også kjent som «fortsettelseskrigen.»

Under Vinterkrigen 1939/40 deltok flere norske frivillige på finsk side etter at Moskva stilte et uakseptabelt ultimatum om såkalte grensereguleringer og senere angrep Finland med overlegne styrker. De norske frivillige deltok med Regjeringens stilltende samtykke. Da Finland senere, 1941-44 med tysk hjelp, forsøkte å erobre tilbake tapte områder, satte Quisling-styret i gang omfattende vervekampanjer i Norge. Mange som meldte seg til fronttjeneste, falt under kampene i Finland. De

overlevende ble etter krigen dømt som landsforrædere.

I følge «Folk og land» er planene om et monument over de falne i Finland kommet langt. Penger er samlet inn, og den finske stat, ved Direktoratet for statens skoger, har beredvillig stilt grunn til disposisjon på et egnet sted. Det er ikke kjent om det finnes minnesmerker i Finland over den innsats de norske frivillige gjorde under Vinterkrigen.

Stortingspresident Jo Benkow ønsker ikke å kom-

mentere saken, men Aftenposten har grunn til å tro at planene om minnesmerke over norske landsforrædere med statlig finsk bistand har vakt oppmerksomhet i Stortingets presidentskap. Stortingspresident Jo Benkow, som har et nært forhold til Finland, han er bl.a. den eneste nordmann som er dekorert med Storkorset av Finlands «Hvita Ros», har protestert direkte overfor «Talmannen» i Riksdagen og mottatt høflige forsikringer i retur om at saken vil bli behandlet på høyeste politiske nivå.

A 14/292